

Is er werk voor een imker ná het behalen van een diploma

Wat een vraag, zullen verschillende imkers denken en ik kan me dat nog voorstellen ook. Waarom die vraag? Het is al jaren bekend dat de overheid zich van het gehele imkergebeuren weinig aantrekt. Er wordt op diverse punten bezuinigd, ook op onderwijs voor imkers. Of dat goed is voor de imkerij hoeft je je niet af te vragen, het antwoord is nee. Iedereen weet dat de meeste imkers in Nederland mensen zijn die naast een dagtaak voor hun gezin, bijen houden, zij kunnen hiermee hun beslommeringen van de dag op een fijne manier wegwerken. Ik bedoel hiermee niet alleen bijen houden om beslommeringen weg te werken, men moet wel hart voor de imkerij hebben.

48 Imkeren is een vak, een veel geuite kreet en het is nog waar ook. Een vak moet geleerd worden. Maar wat kost het tegenwoordig om dat vak te leren? Dat is de laatste jaren de spuigaten uitgelopen en dat is niet goed voor de imkerij. Terugloop van cursisten, met als gevolg het niet door kunnen gaan van cursussen want het aantal deelnemers moet minimaal 16 zijn. Hierdoor vallen de mensen die wel willen buiten de boot.

Hoe komt dat allemaal? Als mijn informatie goed is, moet de cursus gegeven worden op een school die gesubsidieerd wordt door de overheid. Dit is een kostbare geschiedenis. Ook is er een groot verschil in de kosten. Bij de een is het f165,-, bij de ander f175,-, en weer ergens anders f195,-, de kosten kunnen zelfs oplopen tot f350,-. Dat verschil is toch te gek voor woorden. Het gaat hier over een cursus voor beginners. Maar ook bij de cursus voor gevorderden en drachtplantencursussen bestaan deze grote verschillen.

Deze situatie is voor mij een reden om te zeggen dat dit niet toelaatbaar is en dat daarvoor oplossingen gevonden moeten worden. Daarom vraag ik mij af, of deze cursussen op een school gegeven moeten worden. Ja, wordt er gezegd, want dan krijg je een rijksdiploma. Ik vraag mij af of een rijksdiploma voor een imker nodig is. Een imker doet dit toch voor zichzelf en gaat niet solliciteren als imker bij een bedrijf? Als dat wel zo zou zijn, dan zou ik er vrede mee hebben, mits de kosten ook dezelfde zijn, maar dit is niet het geval. De imker of toekomstige imker volgt een cursus voor zichzelf om wat meer inzicht te krijgen en wat theorie op te doen. Trouwens het boek 'Bijenhouden met succes' van H.J. van Gool is hierbij een uitstekend hulpmiddel.

Wat bezielt mij om dit te schrijven?

Nou doodeenvoudig, onder de imkers zitten bijen-

teelt-leraren die verbonden zijn aan een of andere school. Deze mensen kunnen toch zelf een cursus verzorgen, die door de bijenbond georganiseerd wordt? Mogelijkheden zijn er genoeg, alleen kun je de cursisten dan geen rijksdiploma aanbieden, nou en, is dat dan nodig? Daarbij ben je niet gebonden aan een bepaald aantal cursisten en ook de kosten kunnen op deze manier drastisch omlaag. De man of vrouw die graag imkert en een cursus wil volgen doet dat om meer inzicht te krijgen in het imkeren en niet om werk te zoeken binnen de imkerij, dus een rijksdiploma is niet strikt noodzakelijk. De beginnende imker moet het vak toch in de praktijk leren. Ook praten en kijken bij collega's werkt uitstekend.

Daarom wil ik er voor pleiten dat de cursussen als het kan op zeer korte termijn in eigen hand genomen worden en dat de imkersorganisaties samen een systeem bedenken om dit te realiseren. Plaatsen zijn er genoeg, daar hoeft men het niet om te laten en les-pakketten zijn er of kunnen op korte termijn worden samengesteld.

Ook het door de imkersorganisaties samen uitgeven van een diploma is mogelijk, dat is een waardering voor de leerling. Dit alles zal de imkers kosten besparen en ik ben er van overtuigd dat als dit ook ingevoerd kan worden voor bijvoorbeeld de vervolgcursus en de koninginneteeltcursus, de toeloop groter zal worden. Voor de bijenteelt een goede zaak, hierdoor breng je ook vakbekwame imkers voort, alleen zonder rijksdiploma.

Theo Vogels, Weert

Terramycine

In de V.S. is Oxytetracycline HCl (Terramycine) het enige antibioticum dat toegelaten is door het bureau voor controle op voedings- en geneesmiddelen voor het voorkomen en bestrijden van zowel Amerikaans als Europees vuilbroed. Zonder dit geneesmiddel zouden de verliezen voor de Amerikaanse imkers miljoenen dollars bedragen. Om deze reden is het belangrijk dat regelmatig wordt nagegaan of het geneesmiddel nog steeds efficiënt is, daar het reeds veertig jaar gebruikt wordt en de veroorzaker van AVB (*Bacillus larvae* White) resistent zou zijn tegen het geneesmiddel. Om deze reden werden in 1993 meer dan honderd monsters van AVB verzameld en de gevoeligheid van de sporen voor terramycine werd vergeleken met de gevoeligheid van sporen die verzameld waren in de periode vóórdat terramycine gebruikt werd. Er werd geen enkel verschil in gevoeligheid gevonden. De ziekte wordt verspreid

door de voedsterbijen die het voedsel van de larven besmetten. Besmet broed sterft vanaf twee dagen voor tot twee dagen na de verpoping en droogt uit tot een schub. Iedere schub bevat ongeveer 2,5 miljard sporen. Deze sporen blijven jarenlang levensvatbaar. In het begin van de twintigste eeuw toen de oorzaak van AVB voor het eerst werd vastgesteld, was het verbranden van de aangetaste volken het enige middel. Zelfs vandaag is het verbranden de enige mogelijkheid voor sommige imkers, alhoewel andere methoden beschikbaar zijn, zoals behandeling met ethyleen oxide, gammastralen of terramycine.

In de veertiger jaren werd de gebruiksmogelijkheid van sulfathiazol voor preventie en behandeling van AVB ontdekt door Haseman en Childers (1944). In 1951 werd de werkzaamheid van terramycine aangetoond door Gochner. Jaren lang werd door de imkers sulfathiazol gebruikt in het wintervoedsel en terramycine in de lente. In 1970 echter was de toelating voor sulfathiazol vervallen. Op dit ogenblik is dus alleen nog terramycine beschikbaar voor de behandeling van AVB in de V.S. Het zoeken naar andere werkzame chemicaliën wordt voortgezet, maar ondertussen zijn wij bezorgd over de mogelijkheid dat eenzijdig gebruik van terramycine resistentie van de ziekteverwekker zou kunnen veroorzaken. Wanneer bij een behandeling met terramycine toch een volk werd gevonden dat niet reageerde op deze behandeling dan bleken er meestal fouten gemaakt te zijn: lage doses terramycine, vervallen einddatum, of verkeerde toediening. In de V.S. is een voedingsmengsel met terramycine verkrijgbaar 'klaar voor gebruik' in verpakkingen met verschillende inhoud voor 8, 24, 80 of 400 volken en in de vorm van een oplosbaar poeder. Dit was zeker geen pleidooi voor het ongecontroleerd en paniekerig gebruik van terramycine maar als er in de toekomst een werkelijke uitbraak van AVB zou optreden dan kunnen wij toch niet al onze volken verbranden.

Uit 'American Beejournal' 1994 (2), artikel van Hachiro Shimanuki en David A. Knox van het bijenonderzoek-laboratorium van Beltsville.

Samenvatting en vertaling Marcel Arnst, Essen, België

Venus met Amor als honingdief

Begin januari ('93) bezocht ik het Rijksmuseum Kröller-Müller in Het Nationale Park 'De Hoge Veluwe'. Ik bekeek daar de 'aanwinsten', verworven in de afgelopen drie jaar. Het leken mij kindertekeningen van de meest houterige soort. Ik stond me over deze

De Godin van de Liefde' in het vroegere Hotel 'd'Hane-Steenhuysen'. Foto © Paul Adriaensen

aankoop behoorlijk op te winden. Maar wie ben ik; ik zelf teken alleen maar bankopdrachten!

Toen... werd ik aangetrokken door een schilderij van 174 cm hoog en 67 cm breed. De schildering op lindehout stelde een levensgrote jonge Venus voor met een sluier die eigenlijk niets verhulde van haar schoonheid. Ze keek met een zweem van geamuseerdheid neer op haar kind Amor. De kleine mollige Cupido keek met een geschrokken en bijna huilend gezichtje op naar zijn moeder. In zijn handje droeg de plaaggeest in de liefde een... honingraatje. Elf bijen zoemden om zijn blote lijfe of zaten op zijn huid.

Bijen, moeder en kind werden eeuwen geleden met precisie geschilderd door Lucas Cranach de Oude (1472-1553), een tijdgenoot van Dürer, Grünewald en Burkmaier. Allen schildermeesters aan het eind van de Middeleeuwen.

De moraal had Cranach (hofschilder van de keurvorst van Saksen) er in het Latijn bij vermeld: 'De pijlen die Amor afschiet en een kortstondig liefdesgenot oproepen, steken niet minder dan de 'beten' der bijen. Het gegeven is ontleend aan de idylle van de Griekse dichter Theocritus van Syracuse (3e eeuw voor Chr.)

U moet dit schilderstuk zeker eens gaan zien.

Frans van Tongeren, Joppe

Bron: Paul Adriaensen - Zeg het met met bijen. Een verzameling van gezegden, spreekwoorden, aforismen en citaten met elementen en eigenschappen aan de bijenwereld ontleend. Uitgeverij C. de Vries-Brouwers, Rotterdam/Antwerpen. ISBN 90-5341-291-3geb. Uitgave 1994, blz. 20.